

РЕШЕНИЕ

№ 57

гр. Чирпан, 05.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЧИРПАН, СЪСТАВ II, в публично заседание на трети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Тихомир К. Колев

при участието на секретаря Донка Д. Василева
като разгледа докладваното от Тихомир К. Колев Административно
наказателно дело № 20235540200115 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалбата от М. М. М., ЕГН *****
постоянен адрес : град **, * чрез процесуалния си представител адв. Д. Т. АК Стара Загора, с
адрес за призоваване град Чирпан бул."Г. Димитров" № 26 к-с „Явор" ет.2, против НП № 23 -
0375- 000006/ 09. 01. 2023 г., издадено от И. **, на длъжност Началник група в ОДМВР
Стара Загора, РУ Чирпан, упълномощен със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на
Министъра на МВР, с което ѝ е наложено административно наказание по чл. 175, ал. 3, пр. 1
от ЗДвП – глоба в размер на 200лв. и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца.

Жалбоподателят останал недоволен от така издаденото НП и моли да бъде отменено
изцяло, като незаконосъобразно, издадено при допуснати съществени нарушения.
Претендира разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител, но взема
становище, че наказателното постановление отговаря на законовите изисквания и е издадено
в законоустановените срокове. Същото се явявало правилно и законосъобразно . В случай,
че жалбоподателят ползва правна помощ, възнаграждението на адвоката да бъде определено
в минимален размер съобразно чл.37 от Закона за адвокатурата и съобразно обема на
осъществената правна помощ. Моли, да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение .

Съдът, като взе предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства,
преценени по отделно и в тяхната съвкупност, намира за установена следната фактическа
обстановка:

Жалбата е допустима и разгледана по същество основателна, поради следното:

Видно от представените по делото писмени доказателства се установява, че жалбата

е подадена в срок / виж разписка към НП и представената и приложена по делото обратна разписка от 06.03.2023 г./.

Установи се по делото, че с НП № 23 - 0375- 000006/ 09. 01. 2023 г., издадено от И. **, на длъжност Началник група в ОДМВР Стара Загора, РУ Чирпан, упълномощен със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на Министъра на МВР, на жалбоподателя е наложено административно наказание по чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП – глоба в размер на 200лв. и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца, затова че: “ На 02.11.2022г в 19:11 часа, в гр.** до дом № 5 в посока юг-север водача М. управлява товарен автомобил марка “**”, модел “ **” с рег.№ **, собственост на фирма ДИСМО ЕООД ЕИК 203967614, със седалище гр. София и управител **, като МПС не е регистрирано съгласно Наредба 1-45/2000г. на МВР. При извършената проверка се установи, че МПС е със служебно прекратена регистрация на 13.09.2022г. на основание чл. 143, ал.15 от ЗДвП, със служебно отразяване в АИС КАТ регистрация. МПС е закупено от Дингеман Ламбертус на 12.07.2022г, като сделката е изповядана от нотариус с рег. № 642 и информацията е подадена по електронен път Сектор ПЪТНА.ПОЛИЦИЯ гр. Пловдив. Поради изтичане на:двумесечния срок по чл.143, ал.15 от ЗДвП от датата на придобиване на МПС. Служебно е прекратена регистрацията на превозното средство, следствие на което водача М. М. М. е нарушила чл.140, ал.1 от ЗДвП. По случая е съставен АУАН Серия ГА № 744722 и е образувана преписка с рег.№ 3753М-364/2022г. по описа на РУ Чирпан, която е докладвана в РП СТАРА ЗАГОРА-ТО ЧИРПАН на 20.12.2022г: В РУ Чирпан е постъпило постановление за отказ да се образува наказателно производство С № 12038/19.12.2022г. по описа на РП Ст. Загора - ТО Чирпан с мнение за налагане на административно наказание.

Деянито не е маловажен случай по чл.28 от ЗАНН. При индивидуализиране на наказанието е съобразен чл. 27 от ЗАНН е извършил:

1. Управлява МПС, което не е регистрирано-по надлежният ред, с което виновно е нарушил чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. “

С обжалваното НП, издадено въз основа на АУАН (акт за установяване на административно нарушение) № 744722 (серия ГА,) от 02.11.2022 г., жалбоподателят е санкциониран на основание чл. 175, ал. 3, предложение първо от ЗДвП – Закон за движението по пътищата ("Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер") за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП ("По пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. По пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, се допускат само пътни превозни средства, за които са изпълнени задълженията по установяване на размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата"), изразяващо се в това, че на 02.11.2022 г. около 19:11 часа на ул. Янко И.ов до

Дом № 5 в гр. Чирпан водача М. управлява товарен автомобил марка "***", модел " ***" с рег. № **, собственост на фирма ДИСМО ЕООД ЕИК 203967614, със седалище гр. София и управител **, който не е бил регистриран съгласно Наредба I-45/2000 г. на МВР ([НАРЕДБА № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства](#)), като изрично е посочено, че на 13.09.2022 г. регистрацията на автомобил била прекратена служебно на основание [чл. 143, ал. 15 от ЗДвП](#) ("Служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство").

По случая е налице постановление от 19.12.2022 г. на прокурор от РП- Стара Загора ТО Чирпан за отказ да се образува досъдебно (т. е. наказателно) производство, което, видно от съдържанието му, не би могло да изиграе процесуалната роля на АУАН (акт за установяване на административно нарушение), тъй като прокурорът е обсъждал единствено липсата на престъпление от общ характер, но не е приел, че жалбоподателят е извършил деяние, осъществяващо състав на административно нарушение, в частност – това, за което той впоследствие е санкциониран с обжалваното НП, макар да е постановил да се изпрати препис от постановлението на Сектор "Пътна полиция" към ОД на МВР гр. Стара Загора, при това – без да сочи защо и на какво основание, т. е. постановлението на прокурора не може да обоснове издаването въз основа на него на НП при условията на [чл. 36, ал. 2 от ЗАНН](#), ако и цитираната разпоредба да предвижда възможност НП да бъде издадено без съставен АУАН, когато прокурорът е отказал да образува наказателно производство по случая. Ето защо обжалваното НП правилно е било издадено при условията на [чл. 36, ал. 1 от ЗАНН](#) – въз основа на съставен АУАН. Макар и изрично да не отбелязано това обстоятелство в обжалваното НП.

За да е налице административно нарушение, осъществяващото го деяние (действие или бездействие) трябва да е извършено виновно – [чл. 6 от ЗАНН](#), т. е. деецът трябва да съзнава или поне да допуска, че с деянието си нарушава или е възможно да наруши установения ред на държавно управление (нормативно установено правило на поведение – извършване на или въздържане от извършване на определено действие). В случая управлението на нерегистрирано по надлежния ред МПС (моторно превозно средство) се основава на служебно прекратена регистрация на управляваното от жалбоподателя МПС. За това обстоятелство обаче (жалбоподателят да е знаел, че управляваното от него МПС е с прекратена регистрация) не се събраха доказателства, имайки предвид, че към датата на извършване на нарушението автомобилът не е бил негова собственост и е бил с регистрационни табели, а регистрацията му е била прекратена служебно поради неизпълнение на нормативно установено задължение на собственика му. Ето защо, след като жалбоподателят не е знаел или поне липсват данни да е знаел, че регистрацията на управлявания от него чужд автомобил е била прекратена към датата, посочена в НП като

дата на извършване на нарушението, то и нарушението на [чл. 140, ал. 1 от ЗДвП](#), за което той е бил санкциониран с обжалваното НП, не може да му бъде вменено във вина, респективно – ако и формално да е било извършено, не съставлява административно нарушение по [чл. 175, ал. 3 от ЗДвП](#) по смисъла на [чл. 6 от ЗАНН](#).

В случая липсва субективния елемент вина, тъй като няма съставено уведомление нито до собственика, нито жалбоподателя за прекратяване на регистрацията на МПС, което да е достигнало до последния. Деянието е съставомерно само при форма на вина пряк умисъл тоест, ако водачът знае за прекратената регистрация на управляваното МПС, а съзнаването на това обстоятелство не е установено, тъй като собственик не е уведомен за извършеното служебно прекратяване на регистрацията на МПС.

Управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред се наказва като престъпление по [чл. 345, ал. 2](#) вр. с [ал. 1 от НК](#), а когато според признаците на [чл. 9, ал. 2 от НК](#) се прецени от компетентните по НПК органи, че същото няма необходимата степен на обществена опасност, едва тогава се реализира административно наказателната отговорност, но при условие да са изпълнени всички признаци по [чл. 6, ал. 1 от ЗАНН](#). Служебното прекратяване на регистрацията означава, че за издаване на този административен акт не се образува административно производство с уведомяване на неговия адресат. Ето защо и законодателя изисква той да бъде известен за постановеното прекратяване на регистрацията, което не е длъжен, нито могъл да предполага, тоест да съзнава. Непредпазлива вина към формалните деяния не съществува в законодателството, в правната теория и съдебната практика и не се подкрепя от [чл. 7, ал. 2](#) вр. с [ал. 1 от ЗАНН](#). Нарушението е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо, а непредпазливите деяния се наказват винаги, освен ако изрично е изключена административно наказателната отговорност. Обратен е принципа в НК, а именно, че непредпазливите деяния се наказват, само ако е предвидена наказуемост за тяхното извършване. Оттук следва, че в специалните административно наказателните разпоредби за резултатните административни нарушения, извършени при форма на вина непредпазливост, не е необходимо да се предвижда изрично наказание по вид и размер. Нищо повече и нищо друго не следва от [чл. 7, ал. 2 от НК](#), особено като се има предвид, че в ал. 1 изрично е казано, че са валидни и двете форми на вина, а в [чл. 11 от ЗАНН](#) се препраща към НК по въпросите за вината. Тя е субективно отношение към деянието или към деянието и неговия резултат, а деянието конкретно човешко поведение /действието или бездействие/, докато причинения от него резултат е обективен признак на състава на наказателната разпоредба. Вината е необходим признак на всяко правонарушение – престъпление или нарушение, по аргумент от [чл. 9, ал. 1 от НК](#) и [чл. 6, ал. 1 от ЗАНН](#). Вината се формира към момента на извършване на деянието, тя е само една по своята форма и не зависи от това дали е предвидено наказание за непредпазливото причиняване на съставомерен резултат или не. Едно деяние се определя правно като престъпление или нарушение, когато е обществено опасно/нарушава установения ред на държавно управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание или с углавно наказание - това са признаците, на които конкретно поведение следва да отговаря, за да бъде

основание за ангажиране на наказателна отговорност. Едва след като се установи, че има всички тези признаци и ако е предвидена едновременно наказателна и административно наказателна отговорност, се пристъпва към разграничението между престъпление и административно нарушение, според обективните признаци на [чл. 9, ал. 2 от НК](#), което е в компетентност на органите по НПК, тъй като наказателната поглъща административната отговорност.

Отношението към деянието е съзнаване на неговата обществена опасност— деецът съзнава, че поведението е противно на онова, което законът изисква при определени обстоятелства, когато знае или допуска тяхното съществуване / [чл. 11, ал. 2](#) условия първо НК вр. с [чл. 14, ал. 1 от НК](#) вр. с [чл. 11 ЗАНН](#)/ Формалните правонарушения се извършват, чрез действия или бездействия, които са противни на поведението, което законът свързва с определени обстоятелства и по силата на [чл. 14, ал. 1 от НК](#), за да бъде осъществен умишлен формален състав деецът следва да съзнава / да знае или да допуска съществуването/ на всички съставомерни обстоятелства. За формалните деяния вината не може да включва и отношение към резултата, защото те такъв обективен признак нямат. Оттук достатъчно е да се прочете определението за непредпазлива вина по [чл. 11, ал. 3 от НК](#), за да се изясни, че вида наказание няма правно значение, и че вината към формалните правонарушения не може да бъде непредпазлива. Съзнаването на един наказуем състав определя дали осъществяването му е извършено, чрез умишлено деяние. Не знанието дори само на един елемент изключва умисъла към престъплението/нарушението и настоящия случай е именно такъв, тъй като регистрацията се прекратява служебно, но не и по силата на закона. Същото правило важи и за резултатните състави, тъй като резултата е техен обективен признак. Съответно в [чл. 11, ал. 2](#) условие второ от НК се изисква този резултат да се предвижда преди да е настъпил, за да се формира отношение към него / умисъл/. Обратно – в [чл. 11, ал. 3 от НК](#) е посочено, че отговорност се носи и тогава, когато не предвиждането на този резултат или уве**стта, че той няма да настъпи, се дължат на отсъствие на представи у дееца за фактите, които в съчетание с поведението му ще го предизвикат, въпреки обективната възможност и задължението да ги съзнава и предвиди.

По разноските:

Съгласно разпоредбата на [чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН](#) в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Разпоредбата на [чл. 143, ал. 1 от АПК](#) предвижда, че в случаите, в които съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Видно от представеният по делото договор за правна защита и съдействие, жалбоподателят е упълномощил адвокат. В конкретния случай обаче разноски не се претендират следователно и такива не се дължат.

Мотивиран от изложеното и на основание [чл. 63 ЗАНН](#), съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло НП № 23 - 0375- 000006/ 09. 01. 2023 г., издадено от И. **, на длъжност Началник група в ОДМВР Стара Загора, РУ Чирпан, упълномощен със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на Министъра на МВР, с което на М. М. М., ЕГН ***** постоянен адрес : град **, * чрез процесуалния си представител адв. Д. Т. АК Стара Загора, с адрес за призоваване град Чирпан бул."Г. Димитров" № 26 к-с „Явор" ет.2, е наложено административно наказание по [чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП](#) – глоба в размер на 200. 00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца, като незаконосъобразно.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Стара Загора в 14-дневен срок от получаване на Съобщението за изготвянето му с Касационна жалба на основанията, предвидени в НПК и по реда на [Глава XII от АПК](#).

Съдия при Районен съд – Чирпан: _____